

2001 Eriksson (GB 10 månader), logementschef. Född 72-04-22.

2001 Eriksson kanske inte är bland de längsta i plutonen men hans hållning och breda axlar gör att man lätt glömmet det faktumet. Han tillhör definitivt de mer vältränade också. Det enda som grumlar bilden av en bestämd och motiverad stridspitt är ögonen – de är frånvarande och han verkar ofta vara någon annanstans i tankarna. Dock är han en utmärkt soldat och en naturlig ledare.

Det är inte lätt att från första dagen man medvetet tänker sin första tanke veta att ens öde är förutbestämt. Patrik visste att han skulle bli militär – för det hade hans pappa Rolf bestämt. Rolf var själv militär och officer, en nybliven löjtnant. Så från den dagen såg Patrik de subtila meningarna med leken, böckerna och hans uppfostran. Han uppmuntrades till att anstränga sig i sport och eftersom anlagen fanns blev han också ganska duktig i de han försökte sig på. Även i skolan gick det bra för pappa Rolf var som en igel på honom när det gällde läxor; ”En officer måste kunna uttrycka sig korrekt och det kräver ett korrekt språk”, hette det. Mamma Sigrid höll sig för det mesta i skymundan eftersom hon för länge sedan insett det omöjliga i att få sin djupt dedikerade make på andra tankar. Inte ens en gång när Patrik var tio och gråtande förklarade att han inte ville träna så tog hon hans parti. Hur reagerar ett barn på nått sådant?

Patrik visste egentligen inte vad han vill bli, bara att han inte vill bli militär. Pappans blinda övertygelse skrämde honom. Kanske handlade det om rädslan att inte kunna leva upp till de omänskliga förväntningarna, kanske just den totala avsaknaden av kontroll över sitt eget liv eller kanske lite av båda som gjorde att hans sinne slog bakut men Patrik hade inte hjärta att inför sin far säga ifrån på skarpen utan led i det tysta. Istället kom revolten indirekt genom att han började umgås med ”fel” personer när han började högstadiet. Att röka och dricka alkohol i hemlighet samt att snatta – det var Patriks sätt att ropa på hjälp men samtidigt fruktade han den dag han skulle bli påkommen. Till slut kom dagen. Pappa Rolf fick hämta sin son på polisstationen efter att Patrik åkt fast för att ha snattat. Inte en min rörde den stolte och välpolerade Majoren men i hans ögon kunde man se hur sårad och arg han egentligen var och det var de ögonen som fick Patrik att till slut totalt underkasta sig.

Han skärpte sig och sökte till samhällsprogrammet. Tre tuffa men ändå underbara år följde och även om Patrik tränade och studerade hårt så kände han sig relativt tillfreds med sig själv – han märkte att han hade ett intresse för historia och samhällskunskap. Sakta började drömmar om ett liv som lärare forma sig även om han höll dem djupt inom sig. Han skulle ju bli officer, för han tänkte aldrig mer svika sin far.

NU: En knäskada hindrade Patrik vid mönstringen men han lyckades ändå få en tjänst som befäl, även om det bara var som gruppbefäl inom infanteriet. Tjänsten är vid I16 i Halmstad och bussresan dit i slutet av juli innebär att en enorm barriär rivs – nu är det dags att påbörja det sista steget i pappa Rolfs dröm.

KORT OM PATRIK ERIKSSON:

Hela sitt liv har det funnits en konflikt inom honom – att uppfylla sina egna eller faderns drömmar. Tyvärr har Patrik för det mesta valt att försumma sina egna. På utsidan verkar han nöjd med sin situation och betar sig alltid korrekt för en soldat. I diskussioner kommer han att stå för ideal som mod, rakhet och näst intill en blind övertro på vikten att följa befälsgången. Sveriges neutralitet är en självklarhet. Dock är han en grubblare och det händer att han i sin ensamhet faller i gråt och förbannar sin maktlöshet. Bara med riktigt nära vänner skulle han våga visa sitt sanna jag.

Patrik, 29 år.

Den där kvällen på finlandsfärgen efter muck blev verkligen sista natten med gänget för Patrik. De ingick i en tyst överkommelse att aldrig prata om det onämnbare men trots förnekelsen fanns en barriär mellan de fyra vännerna och det tog inte långt tid innan de slutade ringa varandra. Det sista Patrik hörde var att Adam och Wilhelm båda flyttat till en storstad och att Kalle gnetade sig fram på småjobb.

Patrik själv försökte införliva sin fars önskan och sökte till officershögskolan men efter två terminen insåg han att han inte kunde ljuga för sig själv längre – det militära var inte hans kall. Skamsen hoppade han av och flyttade hem för att börja plugga till lärare istället. Pappa Rolf sa inte särskilt mycket och när Patriks mamma dog i cancer några år senare slutade han helt prata med sin son. Patrik var förkrossad men sökte tröst i att han för första gången hade kontroll över sitt eget livsöde. Han trivdes väldigt bra som högstadielärare – han kände att han gjorde en insats för ungdomarn och var omtyckt av alla.

Med kvinnorna gick det sämre. Då och då träffade han en kvinna han gillade men det slutade alltid med att han blev dumpad efter bara några veckor. Patrik kände sig extremt ensam. I hemlighet började han sukta efter flickorna han undervisade. De var unga och snygga – samt var inte lika kyliga mot honom som de andra jämnåriga han träffade ute. Patrik skämdes enormt men kunde inte sluta titta. Hans vågade aldrig göra nått och hans största rädsla vara att någon skulle inse vad som rörde sig i hans huvud. Kanske borde han tala med en psykolog?

NOT: Konstruktören har medvetet lämnat ute visa praktiska delar av bakgrunden, t.ex. var karaktären kommer från och liknande. Detta för att spelaren själv ska kunna få bestämma och kanske införliva saker från dennes egen bakgrund – allt för att göra karaktären mer levande och trovärdig!

2003 Strandberg (GB 10 månader). Född 73-02-03

2003 Strandberg tillhör en av de mindre killarna i plutonen. Han är inte tanning utan snarare spenslig och har vid ett par tillfällen visat att han faktiskt är starkare än han ser ut. Ger intryck av att vara intelligent och utför givna order exemplariskt. Dock är han inte sen att kommentera ifall han anser att en order är felaktig.

Adam Strandberg föddes, eller kanske avlades är ett bättre ord, in i en framgångsrik akademikerfamilj. Fadern var professor vid stadens universitet och hade skrivit flera böcker och modern var ekonomichef för ett stort och framgångsrikt företag. De bodde i en elegant villa och egentligen saknades ingenting i lille Adams liv – förutom kärlek förstås. Familjen visade nästan inga känslor inför varandra utan gråta gjorde man i ensamhet. Det enda som betydde något var resultat och tidigt fostrades Adam till att alltid tänka prestationsinriktat. Egentligen är det en enorm börda att lägga på ett så ung pojke men utåt verkade allt i stort sett bra, även om Adam ibland kunde uppfattas som ett ganska tyst och lite väl lugnt barn. Adam visade sådana intellektuella framsteg så att han fick börja skolan redan vid sex års ålder.

Han gjorde ingen besviken och tillhörde alltid de bättre i klassen. Ofta fick hans föräldrar höra vilket väluppfostrat och duktigt barn de hade men innanför Adams mentala barriärer ökade trycket ständigt – han hade så mycket känslor som aldrig fick något utlopp. Det enda sättet han öppet kunde uttrycka någon form av känslor var efter ett lyckat prov och då handlade det om positiva vällustkänslor. Det hela blev till en ond cirkel eftersom Adam desperat ville behålla denna lilla öppning till sina känslor och eftersom han inte visste något annat sätt så fokuserade han på den och letade inte efter andra. Skolan var allt, proven hans belöning. Vänner blev sekundärt men han hade i alla fall några få som drevs av liknade mål som han. Empati fanns knappt hos Adam eftersom han inte förstod eller tilläts upplevde en mängd känslor. Betyg och provresultat var hårdvaluta, allt annat värdelöst och eftersom Adam var bland de bästa på sånt så började han utveckla en snedvriden känsla av överlägsenhet gentemot sina andra klasskamrater.

Vändningen kom under första terminen i gymnasiet (givetvis naturvetenskapligt program), då han träffade Åsa. Hon var smart, rolig och skrämde inte bort av Adams uttryckslösa fasad. Varför hon egentligen brydde sig om honom var en gåta – kanske såg hon igenom fasaden ända in till de demoner Adam faktiskt bar med sig. Sakta, sakta började tonåringen släppa de

spärrar han sedan så länge byggt upp. Plötsligt kunde han uppskatta de enkla sakerna, som t.ex. solens varma strålar en fin vårdag. Samtidigt som Åsa var hans flickvän, så var hon hans enda riktiga vän och brygga till ett fullständigt liv. Att det skulle ta slut var väl egentligen ofrånkomligt eftersom gymnasiet är en tid där mycket förändras och om man inte är lyhörd för den andre växer man ofta ifrån varandra. Åsa hade en dröm om bli läkare och skulle flytta till Linköping efter studenten. Tydligt trodde hon inte att Adam kunde vara en del av den och några veckor in på sommaren gjorde hon slut. Adam fällde inte en tår... Det kändes som om han föll men man visste inte vad som var upp eller ner. Hur kunde han varit så dum och vågat lita på henne?!? Hela sommaren gick han runt helt nollställd, kämpande för att hålla ner allt inombords. Han byggde nya – STARKARE – murar kring sin själ och började smått se kvinnor som enbart objekt att tillfredställa sina lustar med... Kärleken hade varit underbar men inget var värt den smärta den lämnade efter sig! Adam Strandberg skulle definitivt aldrig mer bli kär, intalade han sig! Lumpen skulle bli en skön tillflyktsort och det var med en suck av lättnad han satte sig på bussen till Halmstad och I16 i slutet av juli. Adam såg fram emot att spendera månader tillsammans med andra killar utan att behöva oroa sig för sina känslor, bara likt en känslökall robot utföra befälens order.

KORT OM ADAM STRANDBERG:

Adam är i sig själv kanske ingen riktig översittare men han tycker om att ha rätt och VISA det för folk, vilket lätt kan uppfattas som att han är snorkig och gillar att trycka ner folk. Utåt sett verkar han var en normal människa även om väldigt få om någon har sett honom visa några större känslouttryck. Hans kvinnosyn är något rubbad och den grova jargongen som ofta råder i lumpen kommer antagligen att passa honom... Egentligen borde Adam nog träffa en terapeut men det skall tydliggöras att han inte är ond – han vet inget annat sätt bara.

Förhoppningsvis kan den djupa kamratskap som man ibland utvecklar av att leva så tät på varandra, som man gör i lumpen, hjälpa honom att ändra på sig.

Adam, 28 år.

Den som hände på finlandsfärjan dagarna efter muck satte sina spår på de fyra vännernas kamratskap. Därefter var allt annorlunda och de tappade kontakten med tiden. Inte med Wilhelm då förstås men det berodde nog enbart på att han flyttade till samma stad som Adam kort efter. De gick ut då och då för en kaffe, en öl eller nått att äta men alltid fanns den där känslan av att något var fel. Med tiden lärde sig Adam att ignorera den.

Adam började plugga till läkare (om det var Åsa som spökade eller inte låter vi var osakt). Direkt efter värnplikten var han full av energi och gav 110 procent när det gällde studierna, vilket även gav resultat men med tiden kände Adam allt mer att han började känslomässigt dö och blev mer och mer avtrubbad, hans inre fängelse hade till slut kvävt honom. Han slutade bry sig om saker och ting och som läkare var det en dödsynd – tänk en individ som håller andras liv i sina händer medan han funderar på vad han vill ha till kvällsmat... Adams apati fick konsekvenser. Vid ett par tillfällen feldoserade han medicineringen till patienter och i ett fall gick det t.o.m. så illa att patienten dog. Fast Adam klarade sig alltid på något sätt, han hade tur och hans propra yttre och tidigare resultat gav honom tillräckligt mycket tilltro hos kollegor för att inte misstänka honom för tjänstefel. Inte ens för sig själv kunde han erkänna att han gjort fel...

Adam förvånade alla och nog även sig själv när han gifte sig 27 år gammal med en sköterska från sjukhuset. Egentligen var han inte kär men de hade en bra intellektuell bas och hon var vacker. Barn däremot var det inte tal om! ”Arrangemanget” fungerade fläckfritt fram till någon månad sen då Adam började misstänka att hans fru, Lotta, var otrogen eftersom hon oftare och oftare börjat hitta på ursäkter för att åka in till stan på kvällarna i samma takt som hon blivit mer och mer frånvarande när hon väl var hemma.

NOT: Konstruktören har medvetet lämnat ute visa praktiska delar av bakgrunden, t.ex. var karaktären kommer från och liknande. Detta för att spelaren själv ska kunna få bestämma och kanske införliva saker från dennes egen bakgrund – allt för att göra karaktären mer levande och trovärdig!

2008 Collander (GB 10 månader). Född 72-07-08

2008 Collander är en rövslickare av rang och det gillar jag. Han är så bra att man ibland inte ens märker att han gör det... Grabben ser bra ut och man har hört en del om hans erövringar på luckan även om han aldrig själv framhäver dem. Rent soldatmässigt klarar han sig bra även om han släpat efter lite i skyttet.

Wilhelm är allt en kille vill vara – snygg, välklädd, vältalig, hyfsat rik, framgångsrik med tjejer och har bra betyg. Han känner många och många vill känna honom. Har han fått jobba för att nå allt det här – nej! Wilhelm är nämligen en av de där få, som alltid haft tur eller fått saker serverade på silverfat. Att var född i en fin familj med inflyttelserika kontakter öppnar en hel del dörrar.

”Framgång föder framgång” heter det och det finns två olika sätt att gå tillväga som framgångsrik förälder när man ska uppfostra sina barn om man vill bevisa att det är sant. Dels kan man mana på sina barn varenda sekund och i förväg försöka styra dem eller så kan man, som Wilhelms föräldrar, vara lysande exempel på hur det kan gå ifall man försöker att låta individen själv välja. Antagligen mår nog de flesta barn bättre av det sistnämnda sättet och Wilhelm var inget undantag – han utvecklade ett starkt självförtroende och ambitioner samt en mentalitet att införliva de båda i en nyttig framåtanda.

Skolan skötte han exemplariskt och ju äldre han blev desto mer ägnade han sig på fritiden åt aktieindex och politik. Han gick med i Moderaternas ungdomsförbund och steg fort i graderna inom det. På ekonomisk linje i gymnasiet var han kung och lärarna älskade honom. Visst, han hade kanske fuskat på ett och annat prov men utåt sett var han fläckfri, även om flickor kom och gick. När han tog studenten var han god för ett par hundra tusen.

Att göra lumpen var en självklarhet för en moderat och Wilhelm togs ut till gruppbefäl på I16 i Halmstad. Därefter planerade han att läsa till civilekonom innan han skulle ut i arbetslivet och förverkliga sin dröm om att en dag var VD för ett respektabelt företag.

KORT OM WILHELM COLLANDER:

I sig själv är Wilhelm en okomplicerad men mångfacetterad individ, ty han har en vision och följer den och hitintills har vägen nästan aldrig varit krokig och därför har han aldrig behövt stanna upp för att omvärdera eller fundera igenom det han vet; ”Money makes the world go around”. Dock gillar han att ha många bollar i luften samtidigt och är en god koordinerare. Wilhelm är även duktig på att prata och blir lätt navet i sociala nätverk. Fast han är insatt i och brinner för politiken har han inte riktigt insett att det faktiskt handlar om människor och inte siffror. Frågan är – hur kommer han att reagera när han en dag förr eller senare inser att hans liv egentligen är ganska tomt och ytligt?

Wilhelm, 29 år

Wilhelm anno 2001 påminner bara till utsidan om den han var för tio år sedan. Kanske har förändringen med det som hände den där kvällen på Finlandsfärjan, kanske inte. Däremot är det helt klart att händelsen innebar att Wilhelm började känna ett mentalt avstånd till sina tidigare så goda lumparpolare och ganska snart därefter tappade han kontakten med Kalle och Patrik. Adam fortsatte han däremot att umgås med men det berodde mest på att de flyttade till samma stad och när de väl träffas är det mest en ytlig tillställning – själva muckarresan pratar de aldrig om, precis som de lovat varandra att aldrig göra. Den ligger så djup begravd i Wilhelms undermedvetna nuförtiden och han tänker aldrig på vad som hände.

De senaste månaderna har Wilhelm varit sjukskriven för utbrändhet och har nu börjat återhämta sig från den depression han drabbades av och som gjorde att hela hans liv kraschade. Innan sin livskris var Wilhelm en ambitiös och hårt jobbande individ, som trampade folk på tårna för några extra kronor. Han hade enligt sina tidigare definitioner av lycka kommit långt och hans internetföretag var mycket framgångsrikt – inte för att Wilhelm visste särskilt mycket om datorer men det hindrade inte honom från att VERKA insatt... Han hade en snygg fru och en tuff bil att visa upp. Livet lekte. Så kom den personliga kraschen, egentligen oundvikligt med tanke på hur mycket han slet och tog ut sig – depression, sömnlöshet, motivationsproblem och akuta ångestattacker. Diagnosen blev utbrändhet. Tänk vilket slag i ansiktet det blev för en person som enbart visste ett sätt att leva – fort och under stor press. Att stanna hemma och inte göra något var en helt ny upplevelse för honom och Wilhelm hade otroliga svårigheter att vänja sig. Fast all den fritid han plötsligt fick gav honom tid att tänka igenom sitt liv och det var inga roliga slutsatser han drog – han hade levt ett ytligt, tomt och nästan meningslöst liv. Hans fru – vad hade hon egentligen för kvaliteter

förutom att vara snygg och representativ? Tyvärr inga, så han fattade beslutet att skilja sig - någon miljon och en bil kostade det honom men han var fri att utforska vem han egentligen ville bli! Han sålde företaget (som ändå hade börjat gå sämre och sämre sen IT-bubblan sprack) och började studera böcker om religion och filosofi. Men att bli frisk från utbrändheten är en lång och tidskrävande process och ibland återkommer symptomen. Under dessa attacker undrar Wilhelm verkligen om han gjorde rätt som steg av karriärtåget.

NOT: Konstruktören har medvetet lämnat ute vissa praktiska delar av bakgrunden, t.ex. var karaktären kommer från och liknande. Detta för att spelaren själv ska kunna få bestämma och kanske införliva saker från dennes egen bakgrund – allt för att göra karaktären mer levande och trovärdig!

2012 Malmqvist (GB 10 månader). Född 72-11-17

Malmqvist är egentligen en bra kille men tyvärr nog inte tillräckligt tuff för att vara soldat. Men alla gillar honom och han sprider en bra stämning i plutonen. Rent utseendemässigt är han annars rätt alldaglig.

”Nice guys finishes last” och det är tyvärr ofta sant. Kalle Malmqvist är inget undantag. Han har alltid varit väldigt snäll och tänkt på andra, ofta till den grad att han försummat sig själv. Dock är det inte bara hans snällhet som gjort att han hamnat där utan även hans oförmåga att säga nej, hans dåliga självförtroende och hans vilja att bli bekräftad av de ”coola” människorna.

Kalles föräldrar var vanliga hederliga och hårt jobbande människor. Mamma Berit var undersköterska och pappa Fredrik jobbade skift på bruket, vilket gjorde att de ofta hade olika arbetstider och inte träffades så mycket. Ibland var Kalle med mamma, ibland med pappa och ibland fick han t.o.m. sova över på nattdagis. Den för ett barn så osäkra tillvaron gjorde honom osäker i sig själv och det präglade hans personlighet. Han blev rädd för utmaningar och vågade inte försöka sig på sånt han var osäker på att lyckas med. Ta fotboll t.ex. – Kalle var ingen atlet och eftersom han skämdes över det så undvek han att spela fotboll med de andra barnen i kvarteret. Istället satt han inne och byggde med Lego. I den minivärld han byggde upp var han kung. Figureerna var hans undersåtar och han skickade iväg dem på farliga uppdrag – att rädda prinsessor, stjäla juveler eller kanske förhindra en intergalaktisk komplott. I skolan var han passiv och därför trodde nog de flesta att Kalle var korkad, vilket inte var helt sant även om han inte var en ny Einstein. Med den etiketten blev han ihopbuntad med klassens andra ”mindre intelligenta” och även om Kalle inte hörde hemma där växte en sorts gemenskap fram, en outsider-anda. Kalle var på glid, även om det skulle bli mycket värre... För att hävda sig mobbade gruppen alla som inte tillhörde dem och Kalle stod snällt vid sidan av, för konflikträdd för att säga vad han egentligen tyckte. Med åren blev brotten värre – först mobbing, sedan snatteri och i gymnasiet smårån... Kalles smala lycka var att han inte var med gänget när de till slut åkte dit – han låg på sjukhus efter att ha opererat blindtarmen. Efter att ha fått sina straff spred sig medlemmarna för vinden. Någon flyttade, någon omhändertogs av socialmyndigheterna och någon fick ungdomsfängelse men ingen tjallade på Kalle så han gick helt fri MED sina skuldkänslor över att inte varit där när det small...

Nåväl, Kalle hamnade på byggprogrammet eftersom hans dåliga betyg inte räckte mycket längre men han trivdes - han var fri från gängets inflytande även om han inte var fri från sin inneboende rädsla. Kalle lyckades dock övervinna den så mycket att han började spela innebandy med killarna i klassen på fritiden – först som målvakt och sen som back. Han visste att han inte var bäst men kände att han för första gången dög som han var. Saker och ting började falla på plats och han var innerst inne väldigt stolt även om han klankade ner på det (likt hans kompisar...) när han lyckades bli gruppchef vid mönstringen.

KORT OM KALLE MALMQVIST:

Ett ord sammanfattar Kalle Malmqvist – rädsla, rädsla att göra bort sig, rädsla att inte räcka till, rädsla att vara ensam... Han är konflikträdd och har svårt att gå emot folk som är uppenbart starkare än honom, fysiskt som mentalt. Kalle vet vad som är rätt och fel och mår ofta dåligt då de han följer ofta uträttat moraliskt tvivelaktiga handlingar men tvingas bita ihop så länge han vill var "en i gänget". Ofta tar han på sig rollen som clown, likt en hund ställa sig in hos sina "hussar" och "mattar" genom att locka dem till skratt och vinna deras gillande.

Kalle, 29 år.

Det är över en vecka nu sedan Kalles hjärta gav upp. Till skillnad från de flesta andra innebar det inte för Kalle att han fick ro när han lämnade jordelivet utan som någon slags osalig ande har han fortsatt att vandra genom staden på jakt efter något. Han var tvungen att göra upp med sitt förflutna, närmare bestämt med de människor som han tillsammans begick ett fruktansvärt brott och samtidigt dömde Kalle till ett liv i missär och självförakt. Efter övergreppen på den överförfriskade tjejen Lisa på Finlandsbåten när plutonen hade muckat gick Kalle ner sig och när han fick höra att hon tagit livet av sig rämnade allt totalt – han började knarka och lyckades aldrig behålla ett jobb mer än ett par månader. Kalle var en krossad människa och brydde sig inte längre. Skulden förföljde honom hela tiden och bara i drogruset kunde han skaka det av sig för ett par timmar. Egentligen ville han nog ta livet av sig men han var för rädd och så tvingade han plikt känsla att stanna kvar på denna jord för att straffas av sina egna demoner. Men även om hans sinne inte tillät ett slut på pinandet, så tvingade hans kropp fram ett till sist...

NOT: Konstruktören har medvetet lämnat ute vissa praktiska delar av bakgrunden, t.ex. var karaktären kommer från och liknande. Detta för att spelaren själv ska kunna få bestämma och kanske införliva saker från dennes egen bakgrund – allt för att göra karaktären mer levande och trovärdig!